

טקס הענקת תעודות הוקרה ליחידות מילואים מצטיינות

משכן נשיאי ישראל, ירושלים,

יום ב' כ"ח סיון תשע"ט, 1 יולי 2019

טקס הענקת תעודות הוקרה ליחידות מילואים מצטיינות התקיים זו השנה ה-15 ברציפות במשכן נשיאי ישראל בירושלים. נשיא המדינה, מר רובי ריבלין, העניק השנה את התעודות לארבע עשרה [14] יחידות מצטיינות.

הטקס התקיים במעמד:

נשיא המדינה, מר ראובן (רובי) ריבלין;

ראש הממשלה ושר הביטחון, ח"כ בנימין נתניהו;

ראש המטה הכללי, רב-אלוף אביב כוכבי;

קצין המילואים הראשי, תת-אלוף ארי סינגר;

מפקדי הפיקודים צפון, מרכז, דרום ועורף, מתאם

פעולות הממשלה בשטחים וקצינים בכירים נוספים;

מפקדים ונציגי יחידות המילואים המצטיינות;

בני המשפחות ואורחים.

לפרסום פנימי בלבד!

**בתמונה, מימין לשמאל:
קמל"ר, הרמטכ"ל, נשיא המדינה, ראש הממשלה ושר הביטחון**

**ראש הממשלה ושר הביטחון
נושא דברים**

הנשיא נושא דברים

הרמטכ"ל נושא דברים

תזמורת צה"ל מלווה את האירוע בנגינה ובשירה

דבר נציג היחידות המצטיינות סא"ל במילואים הראל נמיר מג"ד 9215 מחטיבה 205

כבוד נשיא המדינה, ראש הממשלה ושר הביטחון, הרמטכ"ל, אלופים, מפקדים ויחידות מצטיינות, אורחים נכבדים:

תודה רבה על ההזמנה לדבר בטקס זה, לכבוד רב הוא לי.

ראשית, כבוד הנשיא, בשם כל הנוכחים כאן, אני רוצה להשתתף בצערך על פטירתה של רעייתך נחמה ולאחל לך שלא תדע עוד צער.

שמי הראל נמיר, בן 41, נשוי ליעל, אבא לחמישה, גרים במושב גמזו שביער בן שמן.

ב-14 השנים האחרונות אני משרת כאיש מילואים בחיל השריון, גדוד 9215, טנקי מרכבה סימן 3. התחלתי כמ"פ, בהמשך סמג"ד ואח"כ מג"ד.

במרחב הציבורי כיום, נשמעים קולות שונים ומגוונים. תפיסת הקיום של ה"אני כאינדיבידואל" אל מול הכלל-העם והמדינה, היא תפיסה רווחת וכמעט שאין דעה ותפיסה הנחשבת כלא לגיטימית. בהיבט זה מערך המילואים מהווה מעין חממה נדירה של ארץ ישראל היפה וכל אחד השותף בה הוא חלק ממארג אנושי מדהים אשר פועל בהרמוניה מלאה, כתף אל כתף, ללא שום הבדל של דת, גזע ומין. אחדות ולא שבטיות, נתינה ולא רק קבלה.

לעיתים אנו שוכחים את גודל השעה, כובד האחריות והחלופות של צבא ישראלי חזק ומוכן. סבא וסבתא של אבא שלי נשארו בברלין ומשם נשלחו ונרצחו בריגה, סבי עלה מגרמניה לארץ ב-1938 והיה ממקימי קיבוץ סעד שבגבול עזה. אבי לחם במלחמת יום הכיפורים כשריונר במערכה בסיני.

ועכשיו התור שלי, שלנו.

כשחושבים ומודעים לזה, לי לפחות, העסק די ברור...

משימתנו האופרטיבית, הן בהגנה והן בהתקפה, מוכרת לנו היטב וזו נקודת הייחוס!

אנו עושים כל שביכולתנו להתאמן, הן מבחינה כמותית והן מבחינה איכותית, בצורה המדמה את משימתנו האופרטיבית וזאת כדי להכין עצמנו כך שביום פקודה נהיה הטובים ביותר שאנו יכולים להיות. נמצאים כאן מפקדים המייצגים יחידות אשר משקיעים ממרצם ומזמנם ככל שנדרש. הכנות קפדניות ותכנון מקדים ומעמיק לפני כל משימה ומאמצים רבים בזמן הביצוע עצמו, והכל כדי לעמוד במשימה בצורה הטובה ביותר.

במערכות אזרחיות וגופים פרטיים נהוג לתגמל בגין תוצאות עסקיות מיוחדות או בולטות לטובה וכן בגין מאמצים חריגים של עובדים. התגמול יהיה במענקים כספיים או מתנות אחרות. במערך המילואים אנחנו לא שם: זה לא הכיוון, והתמריצים המשמעותיים הם לא החומריים. הערכת והוקרת המערכת, בטח ובטח באירוע מכובד מעין זה היא התגמול הממלא גאווה ותחושת סיפוק של הנוכחים בו. כמוכן שלא לשם זאת אנו פועלים ועושים, שהרי פעלנו כך גם בשנה שעברה ונפעל כך גם בשנה הבאה. שאיפה למצוינות ברמה האישית/ הקבוצתית והיחידתית היא חלק מתרבות היחידה.

כפי שכולנו יודעים כל איש מילואים המגיע לשירות המילואים, לא מגיע לבד. כל אחד מביא אתו בצורה ווירטואלית גם את משפחתו ואילווציו השונים. גם בנושא זה המציאות הפכה מורכבת יותר אבל לשמחתנו, ברוב המקרים במקומות העבודה ובמשפחות – אם רוצים אין זו אגדה. בכל אופן ולמרות שזה כביכול טריוויאלי אני מבקש להודות לתמיכה המתמשכת מבית. מי שנמצא פה – בהכרח יש "קבוצת תמיכה" (©) משמעותית מאחוריו ועל כך מגיעה הערכה רבה וזו הפעם היחידה בה אבקש את מחיאות הכפיים.

לסיום, חשוב לי רק להזכיר לעצמנו כי כשמסתיים הטקס אנחנו חוזרים להיות מה שאנחנו = קפיץ. קפיץ שחייב להיות דרוך, מוכן ועסוק בהכנות כל הזמן, כי כשמפעילים אותך- אין זמן להכנות ארוכות.

כנציג המצטיינים ומערך המילואים, אני בטוח שאנו נכונים לכל משימה שתוטל עלינו, נעמוד בה וננצח!

בהערכה רבה ובהצדעה לכל המצטיינים. תודה רבה!

הראל

לצפייה בסרטון: <https://www.youtube.com/watch?v=UyrKHsehmOI>

**יחידה מצטיינת
גדוד השריון 9215
מחטיבת "אגרוף הברזל",
בפיקוד סא"ל במילואים הראל נמיר**

קבלת תעודת ההוקרה מנשיא המדינה

הנשיא

יום ההוקרה הלאומי
למערך המילואים

תעודת הוקרה

מוענקת לגדוד 9215
של חטיבת 'אגרוף הברזל' בפיקוד הצפון

אשר נבחר כיחידת מילואים מצטיינת
על הישגיו ועל תרומתו
לחיזוק ביטחון המדינה

"בני-חיל אֲנָשִׁים נִשְׂאֵי מִגֵּן וְחֶרֶב
וְדַרְכֵי קִשְׁת וְלִמּוּדֵי מִלְחָמָה"
(דברי הימים א' ה' יח')

ראובן (רובי) ריבלין

נשיא המדינה

כ"ח בסיוון התשע"ט, ד' ביולי 2019

התעודה

יעל והראל

חיילי ומפקדי הגדוד בתמונה קבוצתית עם תעודת ההוקרה

ועם מפקד פיקוד הצפון האלוף אמיר ברעם

שמירת הקשר של הגדוד למורשת הקרב ולמשפחות השכולות

סגן **יוסי פלק** ז"ל, מפקד מחלקת טנקים בגדוד 125, נפל ב"יג בתשרי תשל"ד (09.10.1973) בקרב ברמת הגולן במלחמת יום הכיפורים.

כחלק משמירת הקשר של הגדוד למורשת הקרב ולמשפחות השכולות, הגב' **מיכל פלק-לייטנר**, אלמנתו של יוסי, הוזמנה להשתתף בטקס כאורחת הגדוד.

לפני הטקס מיכל נפגשה עם אנשי הגדוד וסיפרה להם על יוסי ז"ל, כיצד עזב את הבית כשנקרא למלחמה בלי שנתן נשיקה לבן התינוק כי לא רצה להעיר אותו, כיצד הודיעו לה על נפילתו, החיים כאלמנת מלחמה, כיצד עזרה לדוד אמיר [קצין הנפגעים הקודם – אלדד] להקים בחטיבה את נושא הטיפול והקשר למשפחות השכולות, ועוד.

המפגש היה מאד מרגש ובוודאי יהיה לו המשך.

סיקר: אלדד אורן, קצין החינוך והנפגעים במילואים, חטיבת "אגרוף הברזל"

חטיבת "אגרוף הברזל"
צמוד באש כהואלך לפני המחנה